

conséquent est une *Maretia* typique, ce qui est appuyé par la structure du plastron, qui, malheureusement, n'est conservé que fragmentairement. Cette observation peut être prouvée par la photographie que voici, prise de l'individu original.

Estheria-faj a Mecsekhegységéből.

VADÁSZ ELEMÉR

A Mecsekhegység földtani viszonyának ismertetésében a raeti-emeletbe sorolt rétegösszletből Böckh J. 1873-ból származó gyűjtéséből „új alakúnak látszó” *Estheria*-fajt említettem. Ez az alak zöldesszürke limonitfoltos agyagpalából került ki, egyes darabokon héjas példányokban is. Böckh J. megjelölése szerint a mecsekszabolcsi „Ferenc József-aknától északnyugatra húzódó árokából, az I. telepnyom közelében”. Böckh J. kérdőjellel liászkorúnak jelezte.

Az alsó-liász köszénösszlet fekvőjében levő, a wengeri rétegek fölött következő kvarcit, finomabb-durvább homokkő, palás homokkő és agyagpala váltakozásából álló rétegösszletet, jellemző gyér szerves maradványai, főként rosszmegtartású növényi részek alapján közelebbi szintekre tagolni még nem sikerült. S t u r az első köszéntelep fekvőjében mintegy 300 méter távolságban talált növényi részek meghatározásával *Zamites distans* Presl., *Zamites distans* var., *longifolia* Presl., *Palissya bronni* Endl. és *Thaumatopteris bronni* Popp. fajok alapján, raeti-emeletbelinek minősítette.

Defretin legutóbb megjelent *Estheria*-tanulmánya alapján újvizsgálva a mecseki *Estheria*-anyagot, úgy találom, hogy új fajként minősítése helytálló. Kerekded körvonalú alakja szembeötlően elüt a triászbeli *E. minima* minden változatától. Felületén 15–16 körkörös, egyenlő erősségű, homorú oldalú, tarajszerűen kiemelkedő növekedési ránc van. Szélessége 1,95–2,35 mm, magassága 1,7–2,1 mm. Szélessége és a hosszúság viszonya 85–89%. Búbja kissé előretolt, csaknem központi helyzetű. Körkörös ráncai a búb körül csak kevésbé sűrűbb, 15–16 meglehetősen egyenlő távolságban álló gyűrűk.

Ezek a jellegek valamennyi példányon állandók. A rendelkezésre álló iródalom alapján példányaim föltűnő kerekdedségük miatt egyik eddig leírt fajjal sem azonosíthatók. Ezért könnyebb összehasonlítás céljából *Estheria hungarica* új névvel jelölhető. Legközelebb áll az *Estheria (Euestheria) ricouri* Defretin hettangi-emeletbeli alakhoz, ami azonban kissé hosszúkásabb, búbja előretoltabb, ritkábban gyűrűzött. Az ugyanott leírt *E. destombesi* Defret. keuperbeli alak gyűrűsűrűsége azonos ugyan, de finomabbnak látszik, körvonala sokkal hosszúkásabb (0,66%). Az *E. minuta* típusa és minden változata hosszúkásabb és díszítésében is eltérő sűrűségű.

Sajnos, az új alaknak minősülő *Estheria* a rétegösszlet kerkérdését nem viszi előbbre, pedig ez a Mecsekhegység kimmiériai-mozgására és a felső-triász üledékek hiányára is jobban reávilágíthatna.

* Defretin: *Estheria* du Trias français et de l'Hettangien. Annales de la Soc. géol. du Nord, LXX. 1950. Lille, 1951.)